

בפנימיות, בסוד התורה ודאי. [ששם מ"ב] הראשון [אבנית"ן] [הוא פחינת] חיצוניות, וכולל עניני העולם. וזה [השני, בסוד] פנימיות, כולל עניני התורה. ושתי פעמים מ"ב הם פ"ד מצד של אימא וזה אחה"ע. שנאמר בו: חכו ממתקים (שיר ה,טז) - זה גיכ"ק [אותיות החיד], וכלו מחמדים - זה אחה"ע. וזו התורה, מחמד ודאי. ופ"ד הוא [כמנין] ארבע [פעמים] אהי"ה, מצד של אימא ודאי. וכשהם עולם זה בזה, הם [כמספר] אמת אמת. בהם: אשר נתן לנו תורתו, תורת אמת. [ועל] ישראל [פתוב]: פלה זרע אמת (ירמיה ב, כא), וחזתמו של תקדוש פרוף הוא - אמת (שפת נה א, יומא סטב), שבו מסתדרים כל הדברים של העולם, שהכל כלול בתורה ודאי.

דאורייתא ודאי. דקדמא לבר, וכליל מלין דעלמא. והאי לגו, פליל מלין דאורייתא. ותריז זמנין מ"ב איהו פ"ד מסטרא דאמא דא אחה"ע. דאתמר בה: חכו ממתקים דא גיכ"ק, וכלו מחמדים (שיר ה, טז) דא אחה"ע, ודא אורייתא מחמד ודאי. ופ"ד איהו ד' אקי"ק מסטרא דאמא ודאי (זח"ג קח:). ואנון סלקין דא בדא ואנון אמת אמת. בהו אשר נתן לנו תורתו תורת אמת, וישראל פלה זרע אמת (ירמיה ב, כא) וחזתמו של הקדוש פרוף הוא אמת (שבת נה). דבה מסתדרן כל מלין דעלמא, דכלא פליל באורייתא ודאי.

וכנגדם [כנגד שני אמת], אמת ויצוב אמת ואמונה. אמת בפקר, אמת בערב (ברכות יבא).

ולקבליהו אמת ויצוב אמת ואמונה, אמת בצפרא אמת ברמשא (ברכות יב).

אשרי חלקם של ישראל שתורה זו נמסרה להם, והם שולטים בה לפתוח אותה [דהינו, לפרש אותה] מפל צד. שנאמר בהם: וממדבר מתנה (במדבר כא, יח), שבמתנה נתנה להם, ודאי (נדרים נה, א). מה שלא נמסר אפלו למלאכי עליון, כמו שפתוב: פעת יאמר

זכאה חולקהון דישראל דאורייתא דא אתמסרת להו, ואנון שליטין בה לפתחא לה מפל סטר. דאתמר בהו: וממדבר מתנה דבמתנה אתיהיבת להו ודאי (נדרים נה). מאי דלא אתמסר אפלו למלאכי עלאי, דכתיב פעת יאמר

6. אחה"ע בגימטריה פ"ד, עיי' עץ חיים שער כ"ה, דרוש ב', ח"ב, ד', ע"ד.
7. שם אהי"ה מצד אימא, עיי' זהר חקת ח"ג, קח, ע"ב.
8. פי', אם נכפיל אהי"ה בשם מ"ב יעלה תתפ"ב, כמנין פעמים אמ"ת.